Alsólendva, 1912. XVII. évfolyam 46. szám. Vasárnap, november 17.

ALSÓLENDVAI HIRADÓ

Előfizetési ára:
Egész évre . . . . . 8 K
Fél évre . . . . . 4 „
Negyed évre . . . . . 2 „
Egyes szám ára 20 fillér.

Felelős szerkesztő: OSZESZLY M. VICTOR.

Laptulajdonos és kiadó: BALKÁNYI ERNŐ.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

Telefonszám: 13.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Balkányi Ernő könyvkereskedésében Alsólendván.

A nyilttér sora egy korona.

Egy követendő példa.*)

Alsólendva, 1912. november 16.

Nemzetnevelés szempontjából különösen fontos ujitásról irnak a lapok. Arról van szó, hogy az eperjesi Széchenyi-kör Sárosmegye támogatásával vasuton egybegyüjti a falusi iskolák tanulóit s egy-egy délután hatszáz gyermek számára tartanak a szinházban előadást. A gyermekek zászlók alatt vonulnak végig a városon, megtekintik a nevezetességeket, majd a szinházba mennek.

Aki ismeri a gyermeki lelket, aki tudja azt, hogy a világtól elmaradott falusi gyermek lelkében mily maradandók lesznek az itt látottak, tapasztaltak, az tudja értékelni ezt a gyönyörü eszmét. Mert ez valóban gyönyörü eszme!

Sárosmegyében igen sok elmaradott tót falu van. Az ottani tanitóknak emberfeletti munka jutott osztályrészül. Felsőmagyarország magyar társadalma, mely a Rákóczi-korban is derekasan viselkedett, ma sem hagyja el a magyar nemzeti eszméért küzdőket.

Már kulturális és nemzeti szempontból is méltatásra érdemes ügy ez. Nekünk — zalaiaknak — más szempontból is kell vele foglalkoznunk.

Követnünk kell a példát! Szinte közmondásos a göcseji nép műveletlen volta. Vendjeink kulturállapotáról lapunk állandóan tükörképeket hoz. Pánszláv agitátorok dolgoznak a vendvidéken s a Muraközben egyaránt. Tegyünk már valamit az isten szerelmére, amig késő nem lesz! Zalamegyénél hazafiság tekintetében indolensebb megye nincsen. Ne beszéljenek nekünk politikáról! Lehet valaki nagy magyar munkapárti programmal is, meg lehet valaki nem hazafi, ha még ugy a 48-ra szavazott is.

Dolgozni, áldozni kell uraim a hazáért, nem politizálni! Keszthelyen négy 48-as honvéd van. Koplalnak. Alsólendva utcáin egy 48-as honvéd már évek óta koldul. Hát magyar város Keszthely, magyar város Alsólendva?

Egerszegen évek óta koldulnak a Csány szoborra és még mindig hiányzik a teljes összeg. Ha Borbély Gyuri bátyánk nem lenne ott, még ennyire sem jutottak volna. Hát van Zalában hazafiság?

A németek rövid pár évtized alatt elnémetesitették Elszász-Lotharingiát. És nálunk büntetlenül kiabálja egy megkótyagosodott vend paraszt, hogy: „Itt ne beszéljen magyarul, itt Vendországban vagyunk!“ Hát hol a hires magyar virtus? Vagy mi már csak szájjal vagyunk magyarok? Sőt talán még azzal sem?

A sárosmegyei példát követnünk kell! Ha azt látnánk, hogy a szinielőadásokat állandóan szép közönség látogatja, akkor azt inditványoznánk, hogy a közönség követelje a szinigazgatótól, hogy tartson háromnégy ingyen előadást a falusi gyermekek számára. De annak a közönségnek a szavára nem hallgat a szinigazgató, mely inkább megy moziba vagy cirkuszba, mint a szinházba. És ez nagyon természetes.

Ha a Közművelődési Egyesület nem szenvedne idült hallgatagságban, azt mondanánk, hogy vegye az kezébe az ügyet. De igy? Hagyjuk a Közművelődési Egyesületet pihenni. Juniusban kiosztatott egy láda filléres könyvtárt iskolai jutalmul, most már eleget tett minden hazafias kötelességnek. Vármegyénk minden jóért, minden szépért lelkesülő főispánjához intézzük kérésünket. Eszközölje ki a megyénél, hogy Csáktornyán, Perlakon, Letenyén, Alsólendván, Zalaegerszegen, Nagykanizsán, Keszthelyen, Tapolcán, Sümegen és Balatonfüreden ha megjelennek a szinészek, tartasson 2—3 hazafias előadást az elmaradott környékbeli falusi iskolák számára; a szinészek fáradságát jutalmazza a vármegye. Erős a hitünk, hogy ha a főispán ur kezébe veszi az ügyet, sikerülni fog.

A szinielőadások eredménye a magyar kultura térhóditása lesz. Ezt pedig meg kell csinálni, bármily csapnivalóan indolens is a zalai „magyar“ társadalom.

*) Ennek a cikknek az átvételére tisztelettel kérem megyei kollegáimat. A szerk.

— Kérjük előfizetőinket, kik lapunk árával hátralékban vannak, hogy tartozásukat mielőbb küldjék be, mert különben cimükre tovább nem küldjük a lapot.

Öl a csók.

Irta: LORÁNDYNÉ ILONKA.

I.

Erzsikéék azon a részén laktak a városnak, ahol már nem volt kövezet, ahol a parasztgyerekek mezitláb futkostak a porban. A meleg, poros csöndet csak egy-egy parasztkocsi zörgése zavarta meg néha. Aki a nagy terjedelmü alföldi városnak arra a részére tévedt, a poros utcák közepette megbámulhatta az Erzsikéék kertjét, azt a zöld, virágos oázist, amely körülvette azt a kedves fehér házat, melyben Erzsikéék laktak, ahonnét — mint csalogány csattogása — hallatszott az üde, csengőhangu dalolás.

Egy unalmas vasárnap délután együtt ült a két leány a szókimondó-asszonyság édesanyjukkal. Beszélgettek. Az udvarra nyiló ablakon kacéran kandikált be a ház előtti kis kertben levő orgonafa virágoktól terhes ága. Ott benn unatkoztak és arról beszéltek, hogy a nagyobbik leánynak már férjhez kellene menni, mert az Erzsi a nyakára nő.

— De hiszen az ágy alá is dugom! — mondogatta az anyja tréfásan, ha idegenek szóba hozták az Erzsike szépségét, fejlődését.

— Kacérkodik a nénje udvarlóival a csitri! — panaszkodott olyankor az anyja nagy komolyan. — Én nem tudom, kinek a vére szorult bele?! Pedig máskülönben a jobbkezem. Mindent megcsinál már, takarit, főz, sőt már kenyeret is sütött. Ha a konyhába bemegyek, szinte kilök onnét és meg van sértve, ha valamihez hozzányulok, hogy segitsek. Csak ugy ég a keze alatt a munka. Hanem ha férfit lát, nem birni vele. Olyan, mint egy vad csikó, dalol, durcáskodik, ficánkol és ugy tud kacérkodni, hogy a hátam is borsódzik bele. Hogy honnét vettem, honnét? A másik szegény, az olyan szende. Ezt nem féltem, tudom, könnyen elbánik majd a férfiakkal, az urát meg majd szépen az orránál fogva vezeti. Csak még valami bajt ne csináljon itthon!

Igy sopánkodott gyakran Erzsike mamája.

— No hiszen, férjhez is mehetnél már! Hisz maholnap olyan leszel, mint azok a mesebeli vén-kisasszonyok: a várakozásban már egész kihegyesedik az orrod. Látod, én alig ismerkedtem meg a fiukkal a tánciskolában, máris van vőlegény-jelöltem, akihez nemsokára hozzá is fogok menni, akár ülsz a nyakamon, akár nem. Mert én már sokáig ki nem állom. Én csodálkozom terajtad. Te nem vágyol asszony lenni?! Én nagyon! Olyan jó lehet az, ha egy férfi ölel, csókol bennünket. Te, én ugy szeretek csókolózni! A multkor, mikor a kertben sétáltunk, hát a Kálmán hirtelen megcsókolt. Én ugy elszédültem és nekitántorodtam egy fának s ugy éreztem, hogy forog velem az egész világ. De az olyan jó volt! Én ugy szeretnék örökké csókolózni és ugy szédülni!...

A nénje és a mamája elámulva hallgatták ezt a beszédet. Máskor bizonyára egy csattanós anyai pofon lett volna a jutalma az ilyenekért, de most annyira megvoltak lepve, hogy a mamának csupán a szemei villogtak vésztjóslóan. Erzsike azonban nem zavartatta magát, beszélt tovább csacskán össze-vissza, mintha az álmát mondaná. Pedig igazat beszélt. Az édes fiatalság első, bohó korát élte. Ha kisütött a meleg tavaszi nap s nyilott a rózsaszinü almavirág, amelynek illatát a szellő hozzásodorta, kitárta a karjait és kacagva, trillázva ölelte át a virágos fát. Néha órákig elnézte a csillagos eget. Szerelmes volt, tizenhat tavaszt látott lelkének édesen sejtő, első, fehér szerelmével...

II.

— Hát menj; ha veled megyek, ugy sincs táncosom... — igy szólt az idősebbik és egykedvüen nézte, hogy a huga csillogó szemmel öltözködik.

Kicsit korán jöttek, azaz későn gyülekeztek a plüsspamlagokkal körül rakott, pálmákkal, tükrökkel diszitett kisvárosias bálterembe. A cigány a hegedüjét cincogtatta, körülöttük mindenki halkan kritizált, csak ő ült most szótlanul egy helyen. Nyugtalanul az ajtót nézte. Vajjon eljön-e? Ugy nézett ki a sötét-ruhás gardedámok között rózsaszinü ruhácskájában, mint egy csokor mandula-virág. Várta azt, akiért ismeretlen melodiák zsongtak a lelkében. Akiért körültáncolta — ha rágondolt — könnyes szemmel, kacagva a virágos kertet. Pajkos örömében visszatrilliózott a körtefán lakó sárgarigónak.

— Erzsike, olyan ez a fa a fehérvirágos lombsátorával, mint a maga lelke, az aranyos, édes, derüs, szép lelke!

S mikor Erzsike a hajába tüzött egy csomó fehér virágot, Kálmán ugy bámulta, mint egy mesebeli királynét... A lágy keringő zsongott már, suhantak a párok. Ő visszaálmodta magát

Itthon a király!

— Budapesti levél. —

Itthon a király!

Negyvenöt esztendeje volt az idei nyáron, hogy kibékült az uralkodó nemzetével és azóta ahányszor végigszáll ez a hir az országon, a mindig lojális magyar nép szive örömmel telik meg.

Mintha varázsa volna ennek a mondatnak. Egyszerre elfelejtjük, hogy bizony mostoha sorban élünk, ritkán érezhetjük a királyi kegy melegét, a korona fényéből kevésszer van részünk, egyszerre elszáll szivünkből a keserüség és mintha ünnepet ülnénk, örvendezve ujságoljuk: Itthon a király!

Meleg szeretettel, őszinte érzéssel üdvözli a magyar nemzet mindannyiszor királyát, valahányszor ő felsége Magyarországba érkezik.

De a mostani megérkezése alkalmával valami eddig szokatlan, ujszerü fogadtatási móddal üdvözölte Budapest népe a királyt.

A pályaudvar körül közel harmincezer ember szorongott. Felvonultak ő felsége megérkezésére a szociáldemokrata munkások is. És a munkásság óriási tábora együtt éljenezte, üdvözölte Magyarország apostoli királyát a polgársággal. Ez a szokatlan összevegyülés, ez adott a király mostani megérkezésekor történt fogadtatásnak különös, kedves és valósággal jóleső érdekességet.

A királynapok mozgalmas külsőségeire, ragyogó megnyilatkozásaira mindig kellemesen emlékszik vissza a magyar ember. És ahányszor felujulnak, mindannyiszor boldogan gondolunk arra a lehetőségre, hogy egyszer majd csak elkövetkezik az az idő, amikor a legelső magyar ember mindig itthon lesz Budavárában.

Amikor a sötét őszi estében kigyulladnak a Duna fölött a várpalota lámpái és fényes ablaksorok mosolyognak a magyar király fővárosára, megdobbanó szivvel ismételjük: Itthon a király!

És mintha varázsa volna ennek a mondatnak! A mindig alvó város, Buda egyszerre felébred. A máskor csendes várbeli utcákban felpezsdül az élet. Udvari méltóságok ragyogó hintói gördülnek végig, cifra egyenruhák, katonák, testőrök, gálába öltözött főurak népesitik be a királyi palota környékét. Felharsan a „Burgmuzik" és délceg legények kemény lépteitől visszhangzik ős Budavára.

A főváros lojális népe részt kér a séjour ragyogásából és egész nap tömegesen lepi el a királyi palota előtti teret. Nézi a felvonulást, várja, hogy hátha megláthatja a királyt.

Ő felsége azonban mostani itt tartózkodása alatt még nem hagyta el a palotát.

Csak egyszer tett rövid sétát a Várkert százados platánjai közt, akkor sem láthatta senki.

A nyolcvanhárom éves uralkodó ma is az a friss, edzett katona, aki tiz évvel ezelőtt volt. A „ruganyos járás" nem változott, az arca pirospozsgás, a hangulata derüs, csak éppen a szakálla lett fehérebb.

Az életmódja is a régi.

Reggel öt órakor kel és hatkor már a mahagóni fából faragott széles iróasztala előtt ül.

Itt tölti az egész napját a király. Itt intézi népei sorsát, itt végzi a legfontosabb állami ügyeket, pontosabban, mint a legbuzgóbb hivatalnok.

Amikor reggel az iróasztalához ül, azon rajta vannak már a kabinet-iroda és a katonai iroda által előkészitett ügyiratok, a szolgálattevő szárnysegéd pedig — akinek a király korai felkelése következtében már hajnali három órakor talpon kell lenni — várja a parancsot.

Reggel hét órakor fogadja a király a katonai iroda főnökét, aki Bécsből az udvari futár által hozott ügyiratokat terjeszti az uralkodó elé.

A király az iróasztala mellett költi el a villásreggelijét is és csak az ebéd idejére hagyja el a dolgozó-szobát.

Sokszor megtörténik, hogy egy-egy ügyirat elintézése közben a király fel és alá sétál a szobában, vagy az ablakhoz megy és hosszan elnézi a gyönyörü panorámát. Ez alatt az idő alatt érlelődik meg benne a legfelsőbb elhatározás. A király ugyanis minden fontosabb dolgot a legalaposabb tanulmányozással intéz el. Az egész aktát átvizsgálja, az előterjesztés helyességéről meggyőződik és csak azután látja el az ügyiratot kézjegyével.

Nagyon sokszor az előterjesztés ellenére dönt, de mindig igazságosan.

Munkában tölti a király az egész napot, csak az esti órákban szentel egy-két órát szórakozásra, kilenc órakor pedig aludni tér. Igy él most a király nálunk.

Természetesen változatossá teszi ezt a programmot a miniszterek fogadása, legutóbb a delegáció megnyitása, az udvari ebéd, vagy egyébb udvari ünnepség.

Nem tudjuk még, meddig marad körünkben a király, de azt hisszük, olvasóink óhajtását fejezzük ki, ha szivből kivánjuk, hogy minél tovább legyen közöttünk és érezze jól magát.

(*B—a J—ő*).

---

a nyárba. Észre sem vette, hogy az, akiről álmodik, ott áll előtte szépen meghajolva és várja a táncra. Aztán mint egy alvajáró áll fel s pillanat alatt, mint a hópehely, suhan tova a szerelmese karján.

— Erzsike édes, kire gondolt? Ide nézzen, rám nézzen...

Fülig pirulva, reszkető örömmel sugta:

— Magára... terád...

III.

Már elolvadt a hó, de farsang-ize volt még az időnek. Ugy történt, hogy Erzsike egyedül maradt odahaza s egy francia regényt olvasgatott, mikor Kálmánnak egy jóbarátja jött hozzájuk, ki már azelőtt is gyakrabban megfordult náluk Kálmánnal együtt. Fekete, tüzesszemü férfi volt, ki szivesen elefántoskodott is, csakhogy egyszeregyszer Erzsike közelében lehessen. Külföldről szakadt ide, nem tudott jól magyarul s mint mondta is, szerette a szép magyar lányokat. (Egyet nagyon.) S ha olykor tört magyarsággal, bátortalanul Erzsike iránti elragadtatásának adott kifejezést, mindnyájan hangos hahotára fakadtak, de a véleményük az volt felőle, hogy önzetlen cimbora s egy végtelenül kedves, jó fiu. Erzsike most is szivesen fogadta, pajkosan maga mellé ültette s beszélgettek. A leány közben az asztalon levő könyvet felütötte, ujjával tréfásan egy szót mutatott neki, hogy olvassa el, s azt kérdi huncutul: „Mi ez?" A férfi kezdi lassan, tagolva olvasni: „Szé—réd—lék," s hirtelen, vadul magához szoritja a lányt és csókolja, mintha a lelkét akarná kiszivni...

Nyillik az ajtó, belép a mama. Hirtelen szétrebbennek, s a férfi fehéren, mint a fal, féligmeddig köszönés nélkül elrohan. A lány pedig állott, mint a szobor, s mélyen hallgatott.

Már szépen elsimult minden a házban, csak az Erzsike vergődő lelke sikoltott föl, hogy aki volt, az nincs többé. Elsötétült körülötte a világ. Ugy járt-kelt, mint az árnyék. Az elfojtott sirástól éjszakánkint kiszáradt a torka. Az anyja csak nézte fejcsóválva. Nem dalolt már többé. Néha lopva kiállott a keresztutra, onnét nézett végig a hosszu poros utcán. Hátha eljön mégis?...

De hiába várta. Azaz, egyszer mégis, mikor már a körtefa is ujra virágzott, jött valaki... Erzsike ugy megörült, hogy még a könnyei is kigördültek a szeméből, s ugy nézte-nézte sokáig, mintha álomból ébredne. Nézte azt a barna szempárt, amibe ugy beleveszett a lelke. Hanem aztán ugy érezte, mintha minden csepp vére leszaladt volna a szivéről.

— Bucsuzni jöttem Erzsike, jobb állást kaptam... Barátom mondott valamit... egyet fordult velem a világ... de már jól vagyok... Jó volt ez igy! Ne sirjon Erzsike, ami elmult, vissza nem jő!

Aztán nyugodtan kezet csókolt Kálmán, elment s még aznap elutazott, hogy többé sohase lássa azt a fehér házat. A lány nézett utána, amig el nem tünt a szemei elől. Aztán befutott, eszelősen hadart valamit s nevetve, sikongatva dobált a tüzre száraz virágot, legyezőt. Aztán kidülledt szemmel, kábán nézte a hamut...

Másnap nem volt annyi ereje, hogy fölkeljen. Az anyja nem vette számba, gondolta: majd elmulik. Már három nap óta nem beszélt, nem evett, mikor egyszer szinte kipirulva mondta az anyjának:

— Templomba megyek...

Engedték.

A kőrösi halászok akkoriban egyszer valami rózsaszinü foltot láttak úszni a vizen...

Értekezlet az Alsólendva—nagykanizsai vasut ügyében.

— Saját tudósitónktól. —

„Akinek holt hirét költik, sokáig él." Ha igaz ez a közmondás, akkor az Alsólendva—Letenye—nagykanizsai vasut létrejöttét holtbizonyosra lehet venni, hisz annyiszor hurták meg ezen vasut felett a lélekharangot és annyiszor kelt uj életre, hogy annak a közmondásnak igaznak kell lenni.

Megerősit bennünket ezen hitben a f. hó 14-én délután 3 órakor Alsólendván megtartott azon értekezlet, melyet városunk képviselőtestületének mult hó 22-én tartott rendkivüli közgyülésén hozott határozata értelmében Stein Miklós és dr. Weszely Tibor engedményesek — engedve Alsólendva város kérelmének — hivtak egybe és amely értekezleten az ügy a legnagyobb részletességgel ismertetve lett és azon meggyőződés jutott érvényre, hogy *semmi más akadálya nincs a vasut létrejöttének, mint a törzsrészvények jegyzése.*

Stein Miklós mérnök, a vasut előengedményese néhány héttel ezelőtt tudvalevőleg egy felhivást intézett Alsólendva város képviselőtestületéhez, amely felhivást lapunk mult hó 27-iki számában egész terjedelmében közöltünk. E felhivásban Stein mérnök kérelmezi Alsólendva várostól a korábban megszavazott 20,000 korona törzsrészvény-hozzájárulást 50,000 koronára felemelni, mert a vasut megközelitő költsége 6.000,000 korona lévén — melynek 35%-a a 2.000,000 K-át meghaladja — ebből az állami hozzájárulás egymillióra tehető, a fenmaradó egymillióra pedig csak 600,000 korona lett előzőleg jegyezve és igy a hiányzó legalább is 300,000 korona az érdekeltségre — felosztva — kivetendő.

Ezen felosztás indokoltságát tárgyalta és ismertette a f. hó 14-én d. u. 3 órakor a városházán megtartott értekezlet, a melyen megjelentek Stein Miklós mérnök, a vasut előengedményese, Vécsey Zsigmond nagykanizsai polgármester, mint a végrehajtó-bizottság elnöke, dr. Rothschild Jakab nagykanizsai ügyvéd, Knortzer György nagykanizsai takarékpénztári igazgató, továbbá Boa József letenyei községbiró és egy letenyei esküdt, Lévai Endre szepetneki körjegyző, Ländler Jenő szepetneki földbirtokos, Stromszky József polai földbirtokos, Mátrai Imre vörcsöki urad. intéző és Alsólendváról Fuss F. Nándor orsz. képviselő, Isoó Ferenc és dr. Wollák Adolf, mint a végrehajtóbizottság tagjai, továbbá Alsólendva város képviselőtestületének számos tagja és egyéb érdekeltek.

Stein Miklós mérnök a legapróbb részletekig ismertette a vasut történetét. Kifejtette, hogy az előző törzsrészvény-gyüjtés helytelen alapon és meg nem valósitható igéretekkel lett gyüjtve s ennek folyománya volt, hogy néhai Hieronymi Károly kereskedelemügyi miniszter több izben megtagadta az engedélyezési eljárást és hogy az elkövetett hibák eliminálása folytán sikerült legujabban az ügyet helyes mederbe terelni.

Ugyanis a Dunántuli h. é. vasutak engedményese, a Münchener Localbahn A.-G. felvette az Alsólendva—muraszombati vasut kiépitését tervezetébe, de ezt részvénytőkéjének 27 millióról 56 millióra való felemelése és a frankfurti csoporttal való egyesülése dacára csak a zalalövő—egerszegi, a vas—zalai és a pinkafői vasutak kiépitése *után* fogja *legutoljára* létesiteni, és teljesen ki van a tervezetből hagyva az Alsólendva—letenye—nagykanizsai vasut, melyre tehát 15 éven belül nem kerülhetne a sor. Minthogy azonban ezen utóbbi vonal teljesen tracirozva van és az előmunkálatok befejezést nyertek s az engedélyezési eljárás is rövid időn belül meg lesz tartva a miniszterium által, *csakis* a törzsrészvények kellő jegyzésétől függ a létesités; az esetben pedig, ha ennek megtörténte után a financirozással és kiépitéssel a Dunántuli h. é. vasutak egyesült csoportja megkináltatik, ez nem térhet ki saját érdekében a kiépités átvállalása alól, de ha kitérne, mi sem könnyebb, mint ily teljesen kész tervezet részére kiépitési pénzcsoportot létesiteni. Hogy pedig 15 év megnyerése mit jelent egy vasutnál, azt a mai fejlődő viszonyok közt jelezni sem kell, mert ha valahol, ugy a közlekedés-ügyre áll leginkább az, hogy minden megállás visszalépést jelent.

Felolvastatott azon községek és egyesek névsora, akiknek hozzájárulási összege felemelt mérvben meg lett állapitva. Igy pl. Letenye 60,000

koronáról 100,000 K-ra, Szepetnek 20,000 K-ról 40,000 koronára, Nagykanizsa 60,000 koronáról 200,000 koronára és igy tovább. Amidőn tehát Alsólendva város hozzájárulása 20,000 koronáról 50,000 koronára kéretik, tekintettel ezen gócpontra praedestinált város fejlődési viszonyaira, jövő fejlődésére és igy rendkivüli érdekeltségére, a további indokolás könnyen mellőzhető.

Vécsey Zsigmond, dr. Rothschild Jakab, dr. Józsa Fábián, dr. Wollák Adolf, Isoó Ferenc, Boa József és mások hozzászólása és Stein Miklós mérnök meggyőző előadása, az ügy részleteinek kimeritő ismertetése, felvilágositásai és a megfelelő inditványok felvetése után az értekezlet *egyhangulag elhatározta*, hogy:

1. két csoportra felosztva inditandó meg a törzsrészvény-gyüjtési akció és pedig letenye—alsólendvai és letenye—nagykanizsai részre;

2. a megyei hozzájárulás keresztülvitele tárgyában megfelelő intézkedés iránt gondoskodik;

3. az engedélyezési tárgyaláshoz küldöttség menesztendő.

Az értekezlet — miután a végrehajtó-bizottság nevében Vécsey Zsigmond polgármester megköszönte Alsólendva város képviselőtestületének a meghivást, a képviselőtestület nevében pedig Fuss F. Nándor orszgy képviselő megköszönte a bizottság megjelenését — azon meggyőződés felkeltésével oszlott szét, hogy az alsólendva—letenye—nagykanizsai, sőt az alsólendva—muraszombat—regedei vasut is hamarosan ki lesz épitve — ha Alsólendva is megteszi kötelességét. És hogy megteszi: reméljük és várjuk.

Nagyanya, anya és leánya

egyetértenek abban, hogy a jó kávéhoz a „Valódi Franck“ szükséges. A „Valódi Franck“ a honi gyárból, Kassáról, jogosan kedvence minden takarékos háziasszonynak. Az ismertetőjele, a „kávédaráló“ megvéd az utánzatoktól.

HIREK.

Ősszel.

Haldokló természet, csendes, néma tájak,
A tavasz üditő szellőjére várnak.

A kihalt mezőkön szomoruan járok,
Mögöttem a tájon bús varjupár károg.

Nézlek, oh természet és szivem megdobban,
S bús lelkem éltedet elsiratja hosszan.

Siratom éltedet s amint búsan nézlek,
Azt sugod titkosan: szeretni nem vétek.

Olyan vagy természet, mint az én bús szivem,
Elhaló, bánatos, vigasza már nincsen.

S ha eljön a csendes és szomoru halál,
Rég kihalt, szomoru, bús szivekre talál.

Elmulunk csendesen... Nem sirat meg senki,
Fölöttünk bús dalát a madár sem zengi...

(Csáktornya) LÁZÁR ALAJOS

— **Herceg Festetics Tassilo — Albánia fejedelme.** A tegnapi fővárosi lapok közlik azt a hirt, hogy Albánia függetlensége máris biztositottnak látszik, s a független állammá proklamálandó Albán fejedelemség trónjára egy magyar herceget akarnak megnyerni és pedig első sorban a keszthelyi földesurat, Festetics Tassilo herceget, kit Ferenc Ferdinánd trónörökösöhöz való bizalmas vonatkozásai és nagy vagyona — mint mondani szokás — előnyösen kvalifikáinak a balkáni trónszékre. A másik magyarországi jelölt Windischgrätz Lajos herceg.

Ráth N. János †. Az 1848/49-iki nagy idők glóriás alakjainak egyre fogyó, egyre gyérülő tábora eggyel ismét megfogyott. Hovatovább nem marad azok közül egy sem, akik részt vettek szabadságunk kivivásában, nem marad, akit a hazafiasság, a férfiui becsület és a honfiui áldozatkészség mintaképéül odaállithatunk gyermekeink elé. Fogynak, gyérülnek... A mult héten elhunyt Ráth N. János 1848/49-iki honvédszázados, néhány heti sulyos szenvedés után, 86 éves korában. A joviális öreg ur, a mindenki által ismert „Ráth bácsi,“ igen népszerü ember volt s még alig pár esztendővel ezelőtt alig volt városunkban olyan hazafias ünnepély, amelyen a felolvasó asztalnál ott ne láttuk volna az ő tiszteletre kötelező alakját. Ilyenkor kifogyhatatlanul, de mindig szerényen beszélt a szabadságharcnak ama mozzanatairól, amelynek közvetlen szemtanuja volt, nem dicsekedett vitézségeivel, pedig hejh! lett volna elég dicsekedni valója. Ráth János 1876. május elsején telepedett le városunkban s habár nem igen vett részt a közügyek intézésében, hamar felismerték benne az egyenes jellemü, szép multu, nemesen gondolkozó és érző embert. Mintegy két-három esztendővel ezelőtt leányához Murakirályra költözött s azóta ott élt csendes visszavonultságban, honnan csak néha látogatott el lendvai birtokára. Ravatalára az alsólendvai Polgári Olvasó Egylet, melynek tagja volt a megboldogult, diszes koszorut helyezett ezzel a felirással: „Az alsólendvai Polgári Olvasó-Egylet a dicső emlékü szabadsághősnek.“ A gyászszertartás f. hó 14-én ment végbe Murakirályon igen nagy és őszinte részvét mellett. Nyugodjék békével!

— **Személyi hir.** Burján Endre székesfehérvári m. kir. csendőrőrnagy f. hó 9-étől 12-éig városunkban tartózkodott s ez idő alatt csendőrőrsünk felett szemlét tartott.

— **Egy tanfelügyelő szomoru esete.** E cim alatt „Az Est“ tegnapi számában a következőket irja Scossa Dezsőről, a zalaegerszegi kir. tanfelügyelőség vezetésével ideiglenesen megbizott, volt szegedi tanfelügyelőről: Tiz évvel ezelőtt jött Szegedre Scossa Dezső tanfelügyelő. Körülbelül két évvel ezelőtt a szegedi Katolikus Körnek a kormánynál is befolyásos vezetői aknamunkát kezdtek ellene. Igy érveltek: „Hogy érintkezzék a csanádi püspök a szegedi tanfelügyelővel, akiről tudja, hogy szabadkőmüves?!“ Scossa engedni volt kénytelen és hogy el ne helyezzék, kilépett a szabadkőmüves-páholybói. De az ellene inditott hajsza ekkor sem szünt meg, ujra és ujra fölrendelték a miniszteriumba, de Scossa nem engedett és igy érvelt:

— Amikor Szegedre mentem, a lakósok 75 százaléka analfabéta volt, ma csak 30. Negyven tanyai iskolát szerveztem. Nem megyek!

Erre a közoktatásügyi miniszterium a szegedi tankerületet kettéválasztotta, Csongrádmegye számára Szentesen uj tanfelügyelőséget kreált és Scossának csak Szegedet hagyta meg. És aztán azzal az érveléssel, hogy az igy megkurtitott terrénium az ő tehetségének kicsi, Zalába helyezte át. Scossa most kénytelen volt az áthelyezést akceptálni, mert rendkivül lealázónak találta, hogy hivatali körét megnyirbálták. Áthelyező okiratában ezt a rekompenzációt kapta:

— Végleges elhelyezéséről kifejezett akaratához képest később fogok intézkedni.

De erre aligha kerül a sor, mert Scossa legnagyobb valószinüség szerint nyugalomba megy.

— **Hir a „Mi Ujságunk“-ról.** Emlitettük, hogy Alsólendván „Mi Ujságunk“ cimmel magyar és vend nyelvü lap fog megjelenni, melynek első számát karácsonyra igérték az alapitók. — Most annak publikálására lettünk felkérve, hogy a „Mi Ujságunk“ első száma — közbejött akadályok miatt — karácsonykor még nem fog megjelenni.

— **A megyei hirlapirás köréből.** A „Zala“ szerkesztőségében változás történt. Nagy Samu, a „Zala“ jelestollu fel.-szerkesztője megvált eme állásától s a „Budapesti Hirlap“ belső munkatársa lett. Helyét a „Zalá“-nál dr. Bartha Istvánnal töltötték be.

— **Megnyilnak az iskolák és az ovoda.** Minthogy két hét óta sarlachos megbetegedés nem fordult elő, holnap (hétfőn) a még zárva levő elemi iskolák s a városi kisdedovó megnyilnak.

— **Iskolaszentelés Tormaföldén.** Lélekemelő ünnepségnek volt szinhelye folyó hó 10-én Tormaföldé község. Tóth János letenyei esperes, kerületi tanfelügyelő az egész község s nagyszámu vidéki közönség jelenlétében szentelte fel nagy ünnepség keretében az ujonnan épült modern iskolaépületet. A beszentelési aktus után a kerületi tanfelügyelő magas szárnyalásu beszédben méltatta a kulturának emelt szép iskolaépület nemes és magasztos célját. Ezzel a hivatalos aktus véget ért, mely után Szentkirályi Károly tormaföldei tanitó és körelnök vendégszerető asztalánál gyültek össze mindazok, kik hozzá, mint jó kollegához és községe népének szellemi vezetőjéhez, ragaszkodnak. Sok szép felköszöntőben ünnepelték a vendégszerető házigazdát és kedves családját, aki igazán egész lukullusi lakomával vendégelte meg nagyszámu női és férfi vendégeit. A kadarka levével telt poharak gyakori emelgetése folytán keletkezett pezsgő hangulat olyanynyira siettette az időt, hogy bizony csak az éjféli órákban elhangzott „Ballag már a vén diák...“ bucsudal akkordjai közt oszlott szét a jókedvü társaság.

— **Nyugalomban.** Negyven évi érdemdús működés után nyugalomba vonul Takács R. István muraszombati ig. tanitó. A derék tanitónak Muraszombatból való távozása alkalmából a járás tanitói kara bucsuestét rendez.

— **Próba-világitás.** A szuroksötét őszi esték, amikor minden fogalmat meghaladó sötétség borul erre a világtalan városra, ismét aktuálissá teszi a közvilágitás témáját. Egyik előző számunkban bőven foglalkoztunk a villanyvilágitás ügyével és kifejtettük azt az okot, amely a villanyvilágitás berendezését késlelteti. Ez az ok pedig a — pénztelenség. Körülbelül 72 ezer koronájába kerülne a városnak a berendezés s ha ezt a nekünk rengeteg pénzt a jelenlegi drága pénzviszonyok közt *ma* kölcsön vennénk, ez ránk nézve egyértelmü volna az — öngyilkossággal. Villanyunk tehát belátható időn belül nem lesz, gondoskodni kell tehát a világitási kérdésnek egy más irányu megoldásáról, még pedig sürgősen, mert esténkint botrányos sötétség borul a városra. — Minden bizonnyal ez a szempont vezérelte agilis képviselőnket, Fuss F. Nándort, amikor érintkezésbe lépett az „Unió“ magasfényü petroleumlámpa gyárral és onnan nyolcnapi próbahasználatra egy 1100 gyertyafényü ivlámpát eszközölt ki. A lámpát holnap szerelik fel a piactéren felállitandó hatalmas árbocra s holnap este már ég is a lámpa. A lámpa erős, fehér, szép fényt ád, kezelése nagyon könnyü s ha mindenben nem is pótolja a villanyt, de annál jóval olcsóbb. Véleményünk szerint 10—12 ilyen 1100 gyertyafényü ivlámpa elegendő volna az egész város megvilágitására s mivel pedig egy ilyen lámpa ára függesztékkel és viharvédővel együtt csak 400 korona, a tiz lámpának a beszerzése mindössze 4000 koronába kerülne. A fentartás szintén igen olcsó: egy liter petroleum egy lámpára elég minimum 3 és fél óráig. Ilyen, jobban mondva hasonló lefeléégő, magasnyomásu Invert petroleum-gázlámpákkal világitanak számtalan vasuti állomáson, a budapesti dunai rakparton, igen sok városban s legközelebb ilyen négy lámpával világitanak Muraszombatban. Azt hisszük, a próbahasználat folyamán az alsólendvaiaknak is meg fog tetszeni ez a világitás s a képviselő-testület megtalálja a módot ahhoz, hogy a világitás kérdése végre megoldást nyerjen.

— **Öngyilkossági kisérlet.** Publics József belatinci molnár-segéd, aki Weisz Béla belatinci gőzmalmában volt alkalmazva, kedden este a lakásán — miután családjával jóizüen megvacsorázott — szobájába visszavonult és ott melibe lőtte magát. Sebe sulyos, de ha csak komplikációk nem állanak be, megmenthetik. Lakásán ápolják. Tettének okát nem tudják.

— **Megüresedett a fogyasztási adókezelői állás.** Mint tudvalevő dolog, Ehrenreich János, az eddigi községi fogyasztási adókezelő lemondott s igy az állás megüresedett. Alsólendva nagyközség elöljárósága felhivja most mindazokat, akik erre az állásra reflektálnak, hogy az elöljárósággal mielőbb lépjenek érintkezésbe.

— **Adomány.** A meggyilkolt Lak Márton özvegyének és négy kis árvájának segélyezésére e héten adakoztak: Sbül Károly (Radamos) 1 kor., Sbül Karcsi (Radamos) 30 fillért.

— **Olcsó Jókai.** A nagy iró egyik legszebb regényét, „A lőcsei fehér asszony"-t hozza az Olcsó Jókai egyik közeli sorozata. Az apróbb gyöngyszemek, a rövidebb lélegzetü novellák és regények sorozatát egy grandiózus alkotás szakitja meg, hogy az olcsóság és tetszetős forma könnyü szárnyain járja be széles ez országot. „A lőcsei fehér asszony" Jókainak egyik legkedvencebb müve volt, melyben géniusza teljes fényben ragyog s melyet azzal fejezett be, hogy: „szinte fáj magamnak, mikor azt kell mondanom, hogy a történetnek vége." Az ötkötetes regény az Olcsó Jókai 13 számát foglalja el s 5 korona 20 fillér az ára. Megrendelhető a kiadó Révai Testvéreknél Budapesten és minden könyvkereskedésben.

A pusztaapáti erdőgazdaság

két éves vágásu **száraz tüzifa**

eladásával **LÖBL EMILKA** kisasszonyt **Alsólendva, Óriás-féle ház,** bizta meg, ahol a fa árának lefizetése ellenében **minden nap váltható utalvány.** — A fa erdei ölenkint adatik el a következő árak mellett:

Az erdőn átvéve egy öl:	A.-lendvára házhoz szállitva, egy öl:
I-ső oszt. hasáb	I-ső oszt. hasáb
20 korona.	**36** korona.
II. oszt. hasáb	II. oszt. hasáb
16 korona.	**32** korona.
Dorongfa	Dorongfa
12 korona.	**28** korona.

Utalvány a pusztaapáti erdőn az uradalmi gazdánál is bármikor váltható. 10—5

— **Az Ipartestület köréből.** Az alsólendvahosszufalui ipartestület elnöksége értesiti a tagokat, hogy a tagsági dij fizetések ezentul minden hét vasárnapján a testület helyiségében délután 1—3 óráig eszközölhetők. 1913. január hó 1-étől kezdve pedig minden tag részére külön tagsági könyvecske lesz kiállitva.

— **Kimutatás.** A „Magyar Paizs" legutóbbi kimutatása szerint a zalaegerszegi Csány szoboralapra eddig összegyült 32806 kor. 09 fillér.

— **Alsólendvai hadkötelesek jelentkezése.** A véderőtörvény értelmében az állitáskötelesek minden év novemberében jelentkezni kell az illetékes hatóságnál. A jövő évben a 90., 91. és 92. évben születettek kerülnek sor alás igy a jelenleg Alsólendván tartózkodó ezen állitáskötelesek november hó folyamán a városházán jelentkezni tartoznak, akár alsólendvai illetőségűek, akár nem.

— **A damásai gyilkosság epilogusa.** Még a tavasszal történt, hogy két damásai (Domasinec) legény egy korcsmai szóvitából kifolyólag rálesett egy dékánfalvai (Dekanovec) legényre és azt karókkal leütötték. A megtámadott legény, Novák György rövid szenvedés után belehalt sérüléseibe s a tetteseket, Kóczián Mátyást és Furdi Mártont a csendőrség letartóztatta. A gyilkosok fölött szombaton itélkezett a nagykanizsai kir. törvényszék esküdtbirósága, a mely mindkét vádlottat halált okozó sulyos testi sértésben mondta ki bünösnek. E verdikt alapján a kir. törvényszék Kóczián 5 évi és Furdit 4 évi fegyházbüntetésre itélte.

— **Halálos tréfa.** Halálos végü tréfát csinált két nagykanizsai pénzügyőr a komárvárosi vasuti állomáson. Az állomáson egy mezőgazdasági szeszgyártól érkezett nagyobb mennyiségü szeszt szivattyuztattak át a lajtokba és két ott ácsorgó napszámos-gyermeket, Horváth Lászlót és Józsefet tréfásan felszólitották, hogy igyanak az egyik sajtárból. A két fiu nagy kortyokat nyelt a spirituszból, amin a finánccok igen jól mulattak. A szegény fiuk néhány perc mulva, nagy görcsöktől gyötörve összeestek. A kisebbik fiu másnap reggel iszonyu kinok között meghalt, a nagyobbik pedig sulyos beteg. A pénzügyőrök ellen megindiitották a büntető eljárást.

— **A Fortuna-mozi** az elmult héten is több mozi-slágert mutatott be. Igy többek között a „Zigomár"-t, „Dr. Gar el Hamma"-t és „A nagyváros kisértései" cimü gyönyörü drámákat. Az a körülmény, hogy a közönség igazán szépen látogatja esténkint a mozit és a közóhaj arra késztették Molecz Lajost, a mozi tulajdonosát, hogy még néhány napig városunkban maradjon. Mint értesültünk, az agilis mozitulajdonos a még hátralevő előadásokra a legujabb slágerok filmjeit szerzi meg, ugy, hogy amig itt marad, kellemesen szórakozhatunk. A belépti-dijak igen mérsékeltek. Ajánljuk a mozit t. olvasóink szives pártfogásába.

— **Az öreg cigány halála.** Trusnovitz János cigányzenész vagy félszázadon át hozta a nagykanizsai fülekbe a szomoru, meg vig nótákat. Végre kifáradt az öreg moré. Pénteken reggel a kórház mögötti gyakorlótéren vitt keresztül az utja, mikor egyszerre rosszul lett, a szivéhez kapott és élettelenül terült el a földön. Még élt, mikor ráakadtak, de mikor a kórházba szállitották, utközben meghalt. A hivatalos boncolás során megállapitást nyert, hogy szivszélhüdés ölte meg az öreg cigányt.

— **Kulturkép szép Magyarországból.** A minap Dénes Károly kir. tanfelügyelő azt jelentette Hunyadvármegye közigazgatási bizottságának, hogy a vármegye 178 községében egyáltalán nincs iskola, azért a magyarság egyik-másik községben, igy Hostádon, Rákosdon és Alpestesen, már teljesen elolláhosodott. — Ilyen iskolaviszonyok uralkodnak az összes nemzetiségi vidékeken, szép Magyarországban!

— **Ez is valami.** A kereskedelmi miniszter elrendelte, hogy a vasuti állomásokon más gyártmányu gyufát, mint magyart, árusitani tilos.

— A **„Vasárnapi Ujság"** november 10-iki számának pompás képei felölelik a hét összes nevezetesebb aktuálitásait: a balkáni háborut, a Mücsarnok kiállitását, Hubay Jenő jubileumát, a háboruba induló magyar vöröskeresztes hölgyeket, a budapesti hajózható csatornát, Liantey francia tábornok akadémikussága stb. Szépirodalmi olvasmányok: Szende-Dárdai Olga regénye, Telekes Béla és Ambrus Balázs versei, Szebenyei József novellája, Barrie angol regénye. Egyébb közlemények: a bpesti református theologiai akadémia uj épülete, az orosz trónörökös arcképe s a rendes heti rovatok: Irodalom és müvészet, sakkjáték, stb.

A „Vasárnapi ujság" előfizetési ára negyedévre öt korona, a „Világkrónika"-val együtt hat korona. Megrendelhető a „Vasárnapi Ujság" kiadóhivatalában (Budapest, IV. ker., Egyetem-utca 4. szám). Ugyanitt megrendelhető a „Képes Néplap", a legolcsóbb ujság a magyar nép számára, félévre 2 korona 40 fill.

— **Megfagyott.** Még alig volt tél és már is áldozatot követelt. Rassinger Sándor, a keszthelyi piac ismert alakja, f. hó 6-án kiment Gyenesdiásra, hogy ott egyet-mást vásároljon. Hazafelé jövet, az amugy is gyenge szervezetü embert a vihar a sömögyei utszéli árokban sodorta s ott megfagyva találták. Zsebében 70 korona készpénz volt.

— **Groteszk apróhirdetés.** A Pesti Hirlap egy multkori számában jelent meg ez az apróhirdetés: EGYELŐRE, hölgyeim, én egy sirásó vagyok. Akadna-e önök között gyermekszerető megfelelő hozománynyal. Leveleket „Kilenc gyermek 3016" jeligére a kiadóba.

— **Agyonnyomta a föld.** Takács József nagykapornaki földmives a minap homokért ment a közelben levő homokos gödörhöz. Már egészen tele rakta szekerét, midőn a feje fölött leszakadt egy hatalmas darab föld s Takács Józsefet teljesen eltemette. Mire a szerencsétlenséget észrevették, Takács megfuladt. Özvegye és hét gyermeke siratja.

— **Egy nagystilü betörő elfogatása.** A kaposvári rendőrség elfogott egy Árvay János nevü egyént, akiről kiderült, hogy veszedelmes betörő. Árvay Zalavármegye különböző városaiban 16 nagyobb betörést követett el s ő volt az, aki mult hó 10-én felgyujtotta Hódosi Vilmos szállótulajdonos pajtáját s ellopott Hódositól mintegy 9000 koronát kitevő készpénzt és ékszert.

Közgazdaság.

Szeressük az állatokat!

Irta: **Sági János.**

Magam tudom legjobban, hogy bajos az állatok szeretetéről beszélni, mikor az emberek sem szeretik egymást, mikor az emberiség, virágait: a fiait álig fegyverbe öltözteti, hogy ha eljön az idő, hát akkor véres háboruban gyilkolhassák egymást az emberek.

Bajos az állat szeretetéről beszélni, mikor a magyar társadalomban örökösen dul a testvérharc, a pártszenvedély, a vallási alapokon való meghasonlás, amelynek során egyik ember csak gyülölettel tud a másik felé fordulni.

Bajos nálunk az állatvédelemről beszélni, mikor még az embereket sem tudjuk megvédeni. Mikor vannak nagy, fényes kaszárnyáink, de nincsenek jó népiskoláink. A meglevők legnagyobb részében is majdnem kétszerannyi gyermek van összezsufolva a rossz levegőben, mint a mennyit a törvény megenged.

Nálunk a becsületes munkában kimerült, megaggult, szegényen maradt jó emberek koldustarisznyát köthetnek a nyakukba, s járogathatnak házról-házra betevő falatért.

Valóban, ahol az embereket igy látjuk nélkülözni, szenvedni, ott igen háládatlan dolog az, ha az állatok szeretetéről beszélünk. Azonban mégis ugy van a dolog, hogy az állatokat éppen ugy meg kell becsülnünk, mint ahogyan az embertársainkat kellene szeretni. Mert az állat is érző-lény, az is ugy érzi a nélkülözést, kint, a fájdalmat, mint az ember.

A nemeslelkü ember tehát jó szivvel fordul az állatok felé is, mert azok szintén az Isten teremtményei.

A magyar ember nem ad arra semmit, hogy állatai tiszta, szellős istállóban, ólban legyenek. A legtöbb istállónak kicsiny ablaka van, azért az istálló sötét. Amint pedig a virág és az ember elsárgul a sötét pincében, éppen ugy árt az állatnak is, ha elvonják tőle a jótékony nap világát. Az istállók tele vannak pókhálókkal, a melyek az ablakot bevonják és arasztnyi hosszuságban lógnak le a gerendákról. Már most a pókhálókra ráülepedik a por, a hányszor becsapják az ajtót, vagy ahányszor nagyobb mozgás van az istállóban, annyiszor egész porfelhő száll le a pókhálóról. Igy a szegény állat tüdője mindig rossz levegőt szív be.

Nem csoda tehát, ha olyan sok nálunk a tüdőbajos állat.

Minden gazda jól teszi tehát, ha az istállót világosan tartja, ha gyakran kitisztitja, kimeszelteti.

De hát persze faluhelyen még az emberek lakásának ablaka is kicsiny. Télen ennek az alját is tele tömik fűrészporral, hogy a hideg be ne jöjjön.

A világért sem szellőztetnének, pedig az egészséghez legelőször a jó levegő szükséges. Azért nem is tudjuk mi az állatokat megvédeni, mert még az embereket se tanitottuk meg, hogy mikép viseljék gondját az egészségüknek.

Magyarországon nem csak tüdőbajos állat van sok, hanem sok a vak is, különösen a lóban.

Gondoltál-e rá valamikor, szives olvasóm, hogy ennek mi az oka?

Hát először is a sráglya. Igen nagy baj az, hogy a lovak részére a szénát, a

takarmányt a falra magasabban akasztott sráglyára teszik. A szegény lónak, ha enni akar, fel kell nyujtani a nyakát, miközben a szénában, a takarmányban levő por belehullik a szemébe. Már most képzelje el minden gazda, hogy mi történnék az ő szemével, ha én minden nap, óraszám szénaport hintenék bele. Ugy-e megvakulna? Világos tehát, hogy az a szegény ló is megvakul.

Az Isten nem ugy teremtette a lovat, hogy az ég felé nyujtott nyakkal egyék, hanem ugy, hogy mint legelés közben, a fejét lehorgassza. Ha felkötik a szénát a szegény ló részére a magasba, hát akkor miért nem kötik fel a vizzel telt pitlit is? Ez is csak éppen olyan okos dolog lenne?

A sok ló megvakulásának másik oka a szemellenző, vagy mint németesen is mondják, a simléder. A szegény állat kinzására ennél helytelenebb dolgot ki sem találhattak volna. Az Isten azért teremtette az állat szemét, hogy lásson vele. Az ember pedig oda tesz két darab bőrt, hogy az a nyomorult állat ne lásson tökéletesen.

Erre azt mondják, hogy sok ló ijedős s azért kell a szemellenző, hogy ne lássa meg azokat a tárgyakat, a melyektől félni szokott. Hát ez se okos beszéd, mert ha 100 ló közül egy ijedős, akkor fölösleges azért 99-nek a szemére ellenzőt tenni. Ez éppen olyan dolog, mintha minden ember mankóval járna, mert vannak köztünk sánták is.

Még az ijedős lovat is le lehet szoktatni. Mert ha észrevesszük, hogy például a talicskától fél, akkor állitsuk 5—6 napon át egy-egy órára a talicska mellé, nem fél az többé tőle soha.

A szemellenző a ló legnagyobb átka. Éppen a lónak a szeme olyan, hogy nem egyenesen lát, hanem egy kissé oldalt néz. Az ellenzőt tehát oda teszik, hogy a ló ne lásson arra, amerre kellene neki. Azután valóságos szivfacsaró hanyagsággal kezelik az ellenzőt, nem hogy a szemtől kissé távolabb tennék, hanem rászoritják a szegény ló szemére, amelyet az folytonosan dörzsöl, izgat, annál inkább is, mert a ló szemgolyója kijjebb áll. Sok ló szemellenzője nem áll szilárdan, a varrása meglazult, az ellenző ide-oda jár, lefeg s folyton csapkodja a nyomorult állat szemét. Csoda-e, ha a legnemesebb ló is megvakul?

A szemellenző még azért is káros, mert az az ut porának valóságos fészke. Mikor az országuton a szél feléje fuj, akkor a por megakad a szemellenzőben s örökösen a ló szemébe csapódik. Én mindig, valóságosan félek attól, hogy egy lófogattal találkozom, mert szánalmas érzést kelt bennem, mikor látom, hogy a szegény állatokat miként kinozzák. Nálunk alig törődik valaki a szemellenzővel. A gazda rá sem gondol arra, hogy attól vakul meg a drága lova. Egyre azon csodálkozik, hogy megvakult a pejkó; pedig nem is huzott soha nagy terhet!

(Vége következik.)

Téli menetrend
megjelent s 50 fillérért kapható
Balkányi Ernőnél
Alsólendván.

Hirdetések jutányosan felvétetnek e lap kiadóhivatalában

Üzlet-áthelyezés.

Van szerencsém értesiteni a n. érd közönséget, hogy a közeli napokban

mészáros-üzletemet

a mai modern kor igényeinek megfelelően berendezve a Főuton levő Balkányi Ernő-féle házba helyezem át.

A n. é. közönség további szives pártfogását kérve vagyok teljes tisztelettel

Reichenfeld Lajos
mészáros.

6050
közj. hit. bizonyitvány orvosoktól és magánosoktól igazolja, hogy a
KAISER-féle Mell-Karamella
három fenyővel
Köhögés rekedtség, hurut, elnyálkásodás és görcsös köhögés ellen legbiztosabban használhatók.
Csomagonként 20 és 40 fillér, dobozban 60 fillérért
kapható Alsólendván Fuss F. Nándor gyógyszertárában. *—8

Legszebb, legmodernebb irodalmi, művészeti és kritikai képes folyóirat a
„KULTURA"
Megjelenik minden hó 10-én és 25-én!
Felelős szerkesztő: RÖTTIG ODÓ. Társszerkesztő: HANGAY SÁNDOR.
Kiadja: RÖTTIG GUSZTÁV és FIA, SOPRON.
A Kultura nemcsak a magyar irodalmat, hanem a külföldi irodalmat is mindenkor figyelemmel kiséri.
A Kultura minden számában elsőrendü hazai és külföldi képzőművészek müveit hozza és szines mümellékletei páratlanok.
A Kultura a legolcsóbb lap és minden száma rendkivül gazdag tartalommal jelenik meg. A KULTURA zenei mellékletet is ad. Előfizetői pedig ingyen fogják kapni a Kultura diszes „Almanach"-ját.
A Kultura előfizetési dija negyedévre 5 kor. és Röttig Gusztáv és Fia, Sopron cimére küldendő.

KINCSES KALENDÁRIOM
megjelent és 2 kor.-ért kapható
Balkányi Ernő üzletében
Alsólendván.

A Képes Hét 100 Kötetes Könyvtára
vászonkötéses köteteit az előfizetők 50 fillér ráfizetés ellenében
ingyen és bérmentve kapják meg.
Falk, Geijerstam, Gorkij, Krudy, Dóczy, Szomaházy, Szemere György stb. hirneves irók müveinek gyüjteményes kiadása.
Minden hónapban egy kötet.
A KÉPES HÉT előfizetése 6 hónapra 6 kötettel együtt 8 korona.
Kiadó: Budapest, V., Visegrádi-u. 8.

1091/1912. végrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Schwarc és Tauber cég (90 kor. 88 fillér), Weisz és Ledovszky cég (109 korona 15 fillér) végrehajtatók javára a nagykanizsai járásbiróság 1912. évi Sp. III. 721. és 522. számu kielégitési végrehajtást és az alsólendvai kir. járásbiróság 1912. V. 606/1. sz. kiküldetést rendelő végzése alapján 200 kor. 03 fill. követelés s járulékai kielégitésére Zalabaksa községben

1912. novemb. hó 25-én d. u. 1/2 4 órakor

egy pej, egy szürke kanca ló, egyik herélt, egy piros tarka tehén, egy vastengelyes szekér és egyéb ingóságok 840 korona — fill. becsértékben biroi árverés utján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem igértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet igérő által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által igéret nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet igérő a vételárt azonnal le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árvereztetik s ez esetben a fizetést nem teljesitő árverelőnek a netáni többlethez igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1912. nov. 11.

Havel, kir. bir. vhajtó.

Ékszer és óra
legolcsóbb beszerzési forrása
MAYER ÖDÖN
órás- és ékszerésznél
Alsólendván (Főutca).

Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.

Ipar és kereskedelem

Előfizetőink ingyenes hirdetés-rovata.

HELYBELIEK:

ARNSTEIN BENŐ füszer-, festék-, csemege-, liszt-, veteméný-magvak, ugyszintén norinbergi-, üveg- és porcellánkereskedése. Deszka-, épületfa-, szénraktár

ASCHERL JÓZSEF épitész, épitési vállalkozó. Elvállal épitési tervek készitését, mindennemü épitkezést, valamint szakvélemény adását.

BADER HERMAN cipész. Kész cipők raktára.

BECK MIKSA sütődéje a Főuton (saját ház).

BORS ISTVÁN kötélgyártó.

BLAU SÁNDOR vasuti vendéglője az állomásnál.

ERMÉNYI JÁNOS bábsütő és mézeskalácsos.

EPPINGER SÁMU téglagyáros és gőzmalom-tulajdonos Alsólendva.

FERENCZY JÓZSEF vendéglős.

FREYER LIPÓT norinbergi-, diszmü-, üveg-, porcellán-, vegyesáru- és csemegekereskedése.

Özv. FARAGÓ ISTVÁNNÉ borbély- és fodrász.

FUCHS FERENC füszer- és vegyeskereskedése.

FEHÉR ANTAL köröm- és kocsi-kovács.

GOMBOSY és WENDL füszer-, csemege-, rövid-, norinbergi-, üveg- és porczellán-áru kereskedése.

GREGORENCSICS JÓZSEF szikvizgyára. Kivánatra szikvizet vidékre is szállit.

GÖNCZ GÁBOR pékmester ajánlja saját felügyelete alatt készült házi rozskenyereit és süteményeit.

GERICS JÁNOS kosárfonó és faedénykereskedő.

Özv. GÁLLITS TAMÁSNÉ kéményseprő-mesternő

GRUBER FERENC lisztraktára Főut, Levasics-féle házban. Mindenféle liszt a legolcsóbb árban.

HARTMANN EDE férfi-szabó (Alsó-utca.)

HEGEDICS ISTVÁN csizmadia.

KANCSAL JÓZSEF vendéglője a Kanizsai-utcában

LEVASICS FERENC épitőiparos.

MAYER ÖDÖN órás és ékszerész. Nagy raktár china-ezüst árukban.

MAURER FERENC szobafestő és mázoló.

MARTON KÁLMÁN vaskereskedése. Legnagyobb választék vas- és vasalásokban. Varrógép-, gazdasági gép-, szén-, cement- és malomkő-raktár.

MURSICS LAJOS épitőiparos.

NEUBAUER ANDRÁS „Korona" nagyvendéglője

NÉMETH ERNŐ borbelyüzlete Főut, Beck-f. házban

NÉMETH PÁL gép- és épületlakatos.

PANDUR LAJOS szoba- és cimfestő, épület- és butor-mázoló

PERKÓ VENDEL hentesáru-üzlete a Főuton.

POLLÁK LÁZÁR nagykereskedő. Dohány és szivar nagy-áruda.

REICHENFELD LAJOS mészáros.

RAMFTL SÁNDOR uri-szabó és angol női felöltőkészitő

SCHWARCKÁROLY bőrkereskedő és szikvizgyáros

SIPOS DÁNIEL uriszabó angol szövet-ujdonságai megérkeztek, melyekből fess, szép ruhák készülnek.

SCHRANTZ ELEK rőfös- és divatáruháza. Állandó nagy raktár a kitünő Central-Bobbin varrógépekben

SIPOS LAJOS épület- és műbádogos.

SIMONKA JÁNOS szijgyártó.

SCHAFFHAUSER ENDRE mechanikus, Főutca

TIVADAR FERENC vas- és füszerkereskedése.

Özv. TÜSKE FERENCNÉ vendéglős.

TAKÁTS FERENCZ asztalos.

TOPLAK JÁNOS vegyeskereskedése, mész- és cement-raktára és cement-áru készitése.

VARGA MÁTYÁS a szölőhegyen olcsón elad fás és zöld szőlőoltványokat a legjobb bor- és csemegefajokban. Különösen ajánlja a kreácza-oltványokat

WORTMAN BENŐ rőfös- és divatáru-kereskedése.

WALTERSDORFER ADOLF mészáros.

WOLFSOHN HENRIK központi kávés.

WEISZ ZSIGMOND elsőrendü férfi-szabó.

VIDÉKIEK:

ÁG ISTVÁN vegyeskereskedése Lendvahosszufalu.

BERÉNYI ISTVÁN vasáruháza Lendvavásárhely.

CSEKE KÁROLY csesztreg-paraszai gőzmalma.

DOMA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely

DZSUBÁN JÁNOS vendéglős Alsólakos.

FRANKÓ ANTAL vendéglője Bántornya.

FÜRST ALAJOS kereskedő Kerkaszentmiklóson.

FÜRST LIPÓT vendéglős Rédics.

FÖLDES MÓR „Zrinyi"-kávéháza Csáktornyán.

GIDER GUSZTÁV vendéglős Zsitkóc.

GÁL JÓZSEF molnár Petesháza.

GREGOR JÁNOS molnár Muraszerdahely.

HORVÁTH IVÁN vendéglős Bántornya.

GAÁL SÁNDOR, a rédicsi hengergőzmalom uj bérlője ajánlja ujonnan átalakitott malmát mindennemü gabonák őrlésére.

HORVÁTH GÉZA vegyeskereskedő Cserföld.

IVANICS FERENC ácsmester Hosszufalu.

KRALL MÁTYÁS mechanikus kerékpár- és varrógép javitó műhelye Csáktornyán.

KEPE MIHÁLY Hosszufalu. Elvállal mindennemü betonmunkát. Kész csövek és hidak kaphatók.

KANCSAL ISTVÁN vendéglős Rédics

KONTLER KÁROLY vegyeskereskedése Lendvahosszufalu.

KOLLER JÁNOS vegyeskereskedő Gáborjánháza

KÓSA MÓRIC szakvizsgázott cipész Nemesnép.

LÖVENYÁK VINCE borbély Lendvavásárhely

LÉBOVITS KÁROLY vendéglős Damása.

LACHENBACHER JÓZSEF kereskedő Zalabaksa.

MILHOFER TESTVEREK vegyeskereskedése Lendvavásárhely.

MAYER MIKSA FIA vegyeskereskedő Pórszombat

MAYER JÁKAB kereskedő Muraszerdahely.

NEUBAUER PÉTER vendéglős Kebelesztmárton

NÉMETH ISTVÁN cserepes-m. és tetőfedő Resznek

POLLÁK SÁMU vendéglős Murahely (Deklezsin.)

PRESZLER VICTOR Hungaria-kávéháza Komárom

ROSENBERGER DÁVID kereskedő Zalabaksán.

REICH HENRIK füszer-, vegyesáru-, festék- és veteménymagvak kereskedése, bor-, sör- és pálinka-mérése Nagypalinán.

SPIEGEL ADOLF vendéglős Völgyifalu.

SBÜL KÁROLY vendéglős Radamos.

SCHWARCZ LIPÓT butorkereskedő Varasd.

SALAMON JÁNOS molnár Lovászi.

STERMANN JÓZSEF ácsmester Lendvahosszufalu.

SZABÓ FERENC cipész Lendvavásárhely.

TURNAUER BÉLA kereskedő és vendéglős Murarév

TÓKA LAJOS uj műmalma és lisztraktára Csentevölgy. Kéri a n. é. közönség szives pártfogását.

TOPLAK JÁNOS ács és épitő-mester Bakónak.

TIBOLD ANDRÁS vendéglős Belatinc.

VOGEL SÁMU vendéglős Szentgyörgyvölgy.

VIGH KÁROLY és TÁRSA gőzmalma Göntérháza. Vesz mindenféle gabonát s elad legjobb liszteket.

VARGA JÓZSEF vendéglős Lendvavásárhely.

1071., 1072., 1079., 1083/1912. vh. sz.

Árverési hirdetmény.

Stricker K. és Fia (403 K 83 fill.), Weisz és Winkler (650 K 32 fill.), Alsólendvai Takarékpénztár (2426 kor.), And Jakab (073 korona) és Kaptafagyár r.-t. (82 K 44 fillér) végrehajtatók javára az alsólendvai kir. járásbiróság 1912. V. 571., 582., 584. és 547. számu kiküldetést rendelő végzése alapján 4040 korona 79 fillér követelés és járulékai kielégitésére Lenti községben

1912. november hó 18-án d. e. 9 órakor

bőrök, talpak, kaptafa, cipővarrógép és egyéb ingóságok 2999 kor. 50 fillér becsértékben birói árverés utján fognak eladatni a következő általános árverési feltételek mellett:

Ha a tárgy becsértéke meg nem igértetnék, az a kikiáltási áron alul is a legtöbbet igérő által megvettnek jelentetik ki még akkor is, ha más árverelő által igéret nem tétetett. Minden tárgy vételára azonnal készpénzben fizetendő, melynek lefizetése után az elárverezett tárgy a vevő birtokába adatik. Ha a legtöbbet igérő a vételárt le nem fizetné, a tárgy azonnal ujabban árvereltetik s ez esetben a fizetést nem teljesitő árverelőnek a netáni többlethez igénye nincs, ellenben a netáni kisebb összeget pótolni köteles és az árverés további folyamán részt nem vehet.

Kelt Alsólendván, 1912. nov. 5.

Havel, kir. bir. vhajtó.

MEGJELENT

„Árpád sirjának kutatása"

cimü könyv, melyben az összes eddigi kutatások részletesen le vannak irva.

Ára képekkel, térrajzzal és térképpel: 2 korona.

Kapható a szerzőnél: HONÉCZY ALADÁR-nál Budapesten, I., Kruspér-utca 5. szám.

Alsólendván, a Városház-utcában egy 2 szobából és mellék-helyiségekből álló földszinti lakás azonnal KIADÓ.

Bővebbet Bader Hermán cipésznél Alsólendván.

Könyvnyomdámba

egy jó házból való fiu **tanoncnak** felvétetik.

BALKÁNYI ERNŐ, ALSÓLENDVA, Főut.

Szenzácziós találmány!

Az emberi kéz mint sérvkötő!

Kérjen ingyen prospektust.

Zárt boritékban portómentesen küldi

POLLITZER SÉRV-AMBULATORIUMA

speciális orvosi rendelő-intézet **Bpest,** VII, Rákóczi-ut 10. szám (Félemelet.)

Nyomatott Balkányi Ernő könyvnyomdájában Alsólendván.